

Рис. 5.15. Графики на зависимите „Супрасълски“ и „Академичен летопис“ в интервала 1336–1374 г. от н.е. Скоковете на графиките за обем стават едновременно с едно изключение. Положенията на локалните максимуми в графиките са показани с големи черни точки под графиките. Под графиката на „Супрасълския летопис“ тези две редици от точки са поставени една до друга. Вижда се, че точките на скоковете са се разминали само на едно място. Това показва, че е налице силна зависимост на двата летописа.

Разбира се, в последните примери, в които направихме изчисленията, ние не научихме нищо ново, доколкото датировката, например на кратката редакция на „Двински летопис“, беше и без това предварително известна и нямахме особени поводи да се съмняваме в правилността на казаното по-горе. Ясно е, че през XIV–XVIII в. вече имаме повече или по-малко сигурна хронология. Но скоро ще видим, че нашият метод дава резултати за летописи, които традиционно се отнасят към по-ранни епохи, т.е. по-рано от XIV в. от н.е.

Изложихме принципа за корелация на максимумите, без да вникваме в статистически детайли, защото искахме бързо да стане ясен на читателите. Но строгото математическо изложение на метода и неговото уточнение изисква да се знаят много подробности. Читателят, който иска да вникне дълбоко в описания метод, може да се запознае с научните публикации [884], [892].

Коефициентът $r(X, Y)$ можем условно да наречем ВССА вероятност на случайно съвпадение на годините, подробно описани в летописите X и Y .

По-нататъшното развитие и уточнение на идеите на автора е направено в публикациите на В. В. Федоров, А. Т. Фоменко [868] и В. В. Калашников, С.